

عنوان مقاله:

آموزش زیست محیطی کودک، مهدکودک آگاه، جامعه ی پایدار نمونه موردی کودکان 4 تا 8 سال منطقه 1 بروجن

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

اوتانا اقتصاد - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه دانش پژوهان اصفهان

یونس خوشنود - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه دانش پژوهان اصفهان

خلاصه مقاله:

محیط زیست شهری مانند همه ی محیط هایی که زندگی در آن ها جریان دارد در فعالیت های انسان تأثیر گذاشته و از آن متأثر می گردد و به دلیل شمار جمعیت زیادی که در آن درگیرند، این تأثیر متقابل اگر مخرب باشد فجایع زیست محیطی به بار خواهد آورد. با توجه به اهمیت دوران کودکی در ایجاد نگرش های زیست محیطی، آموزش آن در این دوران راهی برای پرورش نگرش های محیط زیست در انسان است. نگرش های محیط زیستی که در دوران کودکی شکل می گیرند مادام العمر و تغییرناپذیر هستند. این پژوهش با هدف لزوم نیازسنجی آموزش زیست محیطی کودکان به بررسی میزان آگاهی، نگرش و عملکرد زیست محیطیایشان می پردازد. مطالعه با روش توصیفی تحلیلی و از طریق پرسشنامه طی مصاحبه حضوری انجام شده است، روش نمونه گیری تصادفی ساده است که در آن آگاهی، نگرش و رفتار زیست محیطی 47 نفر از کودکان 7 تا 8 ساله و مربیان و والدین آن ها در شهر بروجن در سال 4937 سنجیده شده است. از آن جا که بررسی تمام عوامل در چهارچوب یک تحقیق نمی گنجد، این تحقیق به سنجش تأثیر برخی متغیرها از جمله دانش زیست محیطی در کودکان و مربیان، ارتباط آن ها با طبیعت و همچنین ارتباط سن، جنسیت، وضعیت تاهل، میزان تحصیلات، سابقه کار، استفاده از اینترنت و تلویزیون و... رابطه ی آن ها با سواد زیست محیطی می پردازد. تحلیل یافته ها به ما نشان می دهد که میزان تحصیلات مربیان مهد کودک با سواد زیست محیطی آن ها رابطه ی چندانی ندارد. بعداز تأثیر مستقیم سواد زیست محیطی مربیان بر کودکان به ترتیب عواملی همچون کارتون های دیده شده در مهدکودک بصورت دسته جمعی، شغل پدر، رسانه ها ی دیداری در خانواده (مخصوصا وسایل ارتباط جمعی همچون تلویزیون، تلفن همراه و اینترنت) تأثیر مثبتی در آگاهی زیست محیطی کودکان دارند. نحوه ی رفتار و اعمال مربیان و والدین در مهد و خانه، الگو پذیری کودک از دوستان و هم کیشانش در مهدکودک و سپس الگو پذیری از خواهران و سپس برادران بزرگتر در خانواده و در نهایت گردش های علمی در مهد و نحوه ی رفتار والدین در تفریحات غیر قابل انکاری در نگرش آینده ی زیست محیطی کودک خواهد داشت. همچنین کودکانی که خاطره ی خوش از محیط زیست داشتند (گردش علمی خاطره انگیز، خوش اخلاقی مربی، رفیق بودن با پدرو..) نقاشی های خود را با رنگ های نارنجی، سبز و آبی آذین کرده اند و کودکان نامانوس تر با محیط زیست از رنگ های تیره و مخصوصا سیاه بهره ی بیشتری برده اند. در این میان نباید از تأثیر محیط آموزشی کودک در خانه و مهد (حیات گلکاری شده، ابزار هرس درختان، وجود حیوانات اهلی در خانه و..) چشم پوشی نمود.

کلمات کلیدی:

محیط زیست، آگاهی زیست محیطی، آموزش زیست محیطی، کودک، مربیان مهدکودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/509766>



